ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟ

Η ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗ ἐπιτροπὴ ἔλαβε μίαν πρᾶγματι σπουδαίαν καὶ σωστικὴν διὰ χιλιάδας οἰκογενειῶν ἀπόφασιν: Δὲν θὰ παρέχῃ συνάλλαγμα εἰς σπουδαστὰς τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐφ' ὅσον δὲν προσκομίζουν οἱ οἰκεῖοι ἔγγραφον ἀποδεῖξιν ὅτι γνωρίζουν ἐπαρκῶς τὴν γλῶσσαν τῆς χώρας εἰς τὴν ὁποίαν σπουδάζουν. Ἐπιβάλλεται, ὅμως, νὰ συμπληρωθῇ ἡ ἀπόφασις αὐτὴ καὶ διὰ μιᾶς ἄλλης. Νὰ σταματήσῃ ἀμέσως ἡ ἀποστολὴ συναλλάγματος ἐφ' ὅσον δὲν προσκομίζονται ἀποδεικτικὰ εὐδοκίμων καὶ πραγματικῶν σπουδῶν. Καὶ λέγεται μὲν ὅτι καταστρώνονται ἤδη τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα θὰ ἀποβλέπουν εἰς τὴν παρεμπόδισιν τῆς ἀποστολῆς συναλλάγματος εἰς δῆθεν σπουδαστὰς οἱ ὁποῖοι καταβαπανοῦν τὸ ἀποστελλόμενον εἰς αὐτοὺς χρῆμα διὰ νὰ σπουδάσουν, εἰς εὐζωΐαν καὶ διασκεδάσεις. Ὅσον, ὅμως, γρηγορώτερον γίνῃ τοῦτο τόσον τὸ καλύτερον. Γνωρίζω οἰκογενείας ποὺ ὑποβάλλονται εἰς σκληρὰς στερήσεις διὰ νὰ ἀκολουθήσουν τὴν μόδαν τῆς ἀποστολῆς τῶν παιδιῶν τους νὰ σπουδάσουν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν συνταξιούχους ποὺ ὑφίστανται τὰ πάνδεινα καὶ ἀδελφὰς ποὺ ἔστερξαν εἰς σκληρὰς θυσίας διὰ σπουδὰς ἀδελφῶν ποὺ δὲν ἔγιναν. Καὶ δὲν ἔγιναν διότι οἱ ἀδελφοὶ ἦσαν ἀσυνείδητοι, ἢ παρεσύρθησαν ἀπὸ παγίδας εἰς τὴν πόλιν ποὺ ἐπρόκειτο νὰ σπουδάσουν.

Ἂν ὅμως ὑφίστατο ἡ πρόνοια τῆς προσκομίσεως πιστοποιητικοῦ πραγματικῶν σπουδῶν πολλὰ ἀπὸ τὰ δράματα αὐτά— διότι πρόκειται περὶ πραγματικῶν δραμάτων — θ' ἀπεφεύγοντο καὶ πολλαὶ οἰκογένειαι θὰ ἦσαν πανευτυχεῖς διότι τὰ παιδιά των θὰ ἐσπούδαζαν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ δὲν θὰ ὑφίσταντο αἱ ἴδιαι τόσας στερήσεις.

□

ΕΙΣ τὸ Ἄαχεν τῆς Γερμανίας ὑφίσταται ἕνα μουσεῖον ἀπὸ τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα, τὸ μουσεῖον τοῦ τύπου. Περιλαμβάνει 80.000 ἐφημερίδων, εἰς τριάντα διαφορετικὰς γλώσσας καὶ ἔχει ὀργανωθῆ πρὸ ὀγδόντα ὁλοκλήρων ἐτῶν. Ἡ ἵδρυσίς του ὀφείλεται εἰς τὸν Ὀσκάρ φὸν FORCKENBECK, ὁ ὁποῖος πολὺ προτοῦ καθιερωθῇ ἐπιστημη τοῦ τύπου εἶχεν ἀντιληφθῆ τὴν ἀξίαν τοῦ τύπου, ὡς στοιχείου πνευματικοῦ, ὡς καθρέπτου τῆς ἐποχῆς του. Ὁ φὸρκενμπεργκ ἐξέδωσεν εἰς τὰ 1885 εἰδικὸν περιοδικὸν τοῦ τύπου ὑπὸ τὸν τίτλον «Μουσεῖον τοῦ τύπου» ἐνῶ αὐτὸ τοῦτο τὸ μουσεῖον ἤρχισε νὰ λειτουργῇ εἰς τὰ 1885.

Εἰς τὸ μουσεῖον περιλαμβάνονται πάσης φύσεως καὶ μορφῆς ἐφημερίδες, ἀκόμη καὶ ἐφημερίδες σοσιαλιστικαὶ καὶ ἀναρχικαί, ποὺ τότε μὲν δὲν ἐδίδοντο πρὸς ἀναγνωσιν, τώρα, ὅμως, ἔχουν καταγραφῆ καὶ ἀποτελοῦν πρώτης τάξεως πηγὴν ἱστορικὴν, διότι τότε ἤρχισαν νὰ λαμβάνωνται καὶ τὰ πρῶτα μέτρα ἐναντίον τῶν σοσιαλιστῶν. Αἱ ἐφημερίδες αὐταὶ ἀνευρέθησαν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Φὸρκενμπεκ, εἰς δέμα φέρον τὸν τίτλον «Ἀπηγορευμέναι».

□

Ο ΙΔΡΥΤΗΣ τοῦ μουσείου παρ' ὀλίγον νὰ διωχθῇ μὲ τὴν κατηγορίαν τοῦ ἐγκλήματος καθοσιώσεως. Μεταξὺ τῶν 121 ἀμερικανικῶν ἐφημερίδων ποὺ εὑρίσκονται σήμερον εἰς τὸ ἀναγνωστήριον εἶναι καὶ ὁ «Ἐλευθερογνώμων» τοῦ Μιλγουῶκι, ποὺ εἶχε δημοσιεύσει ποίημα ὑπὸ τὸν τίτλον «ἄγριον ἐστεμμένον ζῶον» μὲ τὸ ὁποῖον ὑπενοεῖτο ὁ Τσάρος, λόγῳ τῶν διαταγῶν του ἀπελάσεως Γερμανῶν καὶ Ἑβραίων. Τότε ἕνας βασιλόφρων κατήγγειλε τὸν διευθυντὴν τοῦ μουσείου, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ὅμως, ἐξήγειρε τὸ σύνολον τοῦ τύπου καὶ μετὰ πάροδον ὀλίγων μηνῶν, ἡ ἀνάκρισις ἐτερματίσθη καὶ ἡ δικογραφία ἐτέθη εἰς τὸ ἀρχεῖον.

□

ΔΙΑΒΑΖΩ εἰς τὴν «Φωνὴν τῶν Αἰγυπτιωτῶν»: «Εἶχεν ἀναγγελθῆ πρὸ καιροῦ, ὅτι εἰς Ἀλαμεῖν ἐπρόκειτο νὰ ἐγκατασταθῇ μουσεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ συνεκεντρώνοντο ὅλα τὰ ἔγγραφα καὶ ὅπλα τῆς ἱστορικῆς αὐτῆς μάχης. Ἤδη, ἤρχισε νὰ διευθετῆται τὸ ἐν λόγῳ μουσεῖον, τὸ ὁποῖον θὰ ἐγκαινιασθῇ τὸν προσεχῆ μῆνα. Εἰς αὐτὸ θὰ ἐκτίθενται τὰ σχέδια μάχης τοῦ ἀρχιστρατήγου Μοντγκόμερυ, τὰ σχέδια τοῦ Ρόμελ πρὸς ἀπόκρουσιν τῶν συμμαχικῶν στρατιῶν, διάφορα τάνκς, ὅπλα, μηχανήματα, ὀχήματα ποὺ ἐχρησιμοποιήθησαν κατὰ τὴν μάχην, ὑποδήματα καὶ στολὲς στρατιωτῶν καὶ ἀξιωματικῶν, οἵτινες ἐξ ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν, ἔλαβον μέρος εἰς τὴν μάχην, παράσημα τοῦ 3ου Ράϊχ καὶ ἄλλα τρόπαια, ὡς ὡρισμένες νάρκες ποὺ ἐχρησιμοποιήθησαν ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων κ. ἄ. Ὁ διοικητὴς τῆς Μάρσα Ματρούχ ἐζήτησεν ἀπὸ τὴν «Διαχείρισιν συνόρων» καὶ ἄλλους ὀργανισμούς, οἵτινες ἔχουν εἰς τὴν κατοχήν των τρόπαια τῆς ἐν λόγῳ μάχης, ὅπως ἀποσταλῶσι εἰς τὸ μουσεῖον, ἵνα ἐκτεθῶσι ἐν αὐτῷ. Τὸ ἐν λόγῳ μουσεῖον θὰ ἀποτελέσῃ μίαν νέαν τουριστικὴν ἕλξιν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν θὰ ὠφεληθῇ ἡ πόλις τῆς Ἀλεξανδρείας, καθότι, ἵνα μεταβῇ τις εἰς Ἀλαμεῖν, εἶναι ἀπαραίτητον νὰ διέλθῃ ἐξ Ἀλεξανδρείας».

Εἶμαι βέβαιος, ὅτι τὰ μόνα ἐνθύμια, ποὺ θ' ἀπουσιάζουν ἀπὸ τὸ μουσεῖον τοῦτο τῆς κοσμοϊστορικῆς αὐτῆς μάχης, θὰ εἶναι τὰ Ἑλληνικά, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἐθριάμβευσε καὶ εἰς αὐτὴν ὁ Ἑλληνικὸς ἡρωϊσμός. Μήπως δὲν εἴμεθα καὶ οἱ μόνοι ἀπὸ ὅλα τὰ ἔθνη ποὺ ἔλαβον μέρος εἰς τὴν μάχην ποὺ δὲν ἔχουν ἀκόμη ἱδρύσει ἡρῷον εἰς τοὺς νεκροὺς των εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης;

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

ΧΑΡ. & ΙΩΑΝ. ΚΑΓΙΑΦΑΣ

ΕΡΜΟΥ 14—ΑΙΟΛΟΥ 68
ΠΑΤΡΑΙ — ΑΘΗΝΑΙ

Κομφετί - σερμπαντίνες

Μάσκες - κοτιγιὸν

Εἴδη στολισμοῦ Ἀποκρηᾶς

Ἐφαρμόζεται νέα μαιευτικὴ μέθοδος εἰς τὰς δυστοκίας

Καὶ ἀντισυλληπτικὴ ἔνεσις

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Νέα μαιευτικὴ μέθοδος διὰ περιπτώσεις δυστοκίας διαδίδεται τελευταίως εἰς Ἡνωμένας Πολιτείας, διὰ τὴν ὁποίαν λέγουν οἱ ἰατροὶ ὅτι εἶναι ἀποτελεσματικωτέρα τοῦ ἐμβρυουλκοῦ καὶ ἀποτρέπει τὸν κίνδυνον κακώσεων τῶν μαλακῶν ἀκόμη ὀστῶν τοῦ κρανίου. Ἡ νέα μέθοδος ὠνομάσθη «εἰσρόφησις», πραγματοποιεῖται δὲ μὲ τὴν βοήθειαν εἰδικοῦ μηχανήματος δημιουργίας κενοῦ ἀέρος, τὸ ὁποῖον προκαλεῖ τὴν ἔξοδον τοῦ νεογνοῦ κατὰ τρόπον ὁμαλόν, μὲ τὴν ἄσκησιν ὀμοτίμου πιέσεως.

Ἐξ ἄλλου εἶδε τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος μία ἁπλουστέρα ἀντισυλληπτικὴ μέθοδος. Ὁ ἐνδοκρινολόγος Ἔντουαρντ Τάϋλερ, τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Καλιφορνίας, ἀνέφερεν ὅτι ἐτέστη ἤδη δυνατὸν αἱ γυναῖκες αἱ ὁποῖαι δὲν ἐπιθυμοῦν νὰ τεκνοποιήσουν νὰ ἀπαλλαγοῦν τῆς ἀνάγκης ὅπως λαμβάνουν καθημερινῶς εἰδικὰ κατατόπια. Θὰ προφυλάσσωνται ἁπλῶς μὲ μίαν ἔνεσιν, ποὺ θὰ τοὺς γίνεται κάθε μῆνα ἀπὸ ἰατρόν.

Ἀμφίβιος μοῖρα τοῦ Ἕκτου στόλου εἰς τὸν Πειραιᾶ

ΑΘΗΝΑΙ. Ἡ ἀμφίβιος μοῖρα τοῦ Ἕκτου Ἀμερικανικοῦ Στόλου πρόκειται νὰ πραγματοποιήσῃ ἐπίσκεψιν καλῆς θελήσεως εἰς τὸν λιμένα τοῦ Πειραιῶς ἀπὸ αὔριον μέχρι τῆς 20ῆς Φεβρουαρίου.

Τῶν ἑπτὰ σκαφῶν τῆς μοίρας θὰ ἐπιβαίνουν 2.000 ἄνδρες τοῦ Ἀποβατικοῦ Τάγματος τοῦ Σώματος Ἀμερικανῶν Πεζοναυτῶν.

Ναυαρχὶς τῆς μοίρας εἶναι τὸ Ἀμερικανικὸν πολεμικὸν «Λασσάλ», ἕνας νέος τύπος σκάφους συνδυάζον τὰς ἐπικοινωνίας, τὴν μεταφορὰν ἀνδρῶν καὶ διαθέτον κατάστρωμα προσγειώσεως καὶ ἀπογειώσεως ἐλικοπτέρων.

Μεταξὺ τῶν σκαφῶν τῆς μοίρας εἶναι τὰ ἀποβατικὰ πλοῖα «Σάντουελ» καὶ «Κάζα Γκράντε», τὰ ὁποῖα κατεσκευάσθησαν περὶ τὸ τέλος τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου διὰ τὰς ἀποβατικὰς ἐπιχειρήσεις τῶν Πεζοναυτῶν εἰς τὸν Εἰρηνικόν. Τὸ ἀποβατικὸν πλοῖον «Τέρμπον Πάρις» θὰ εἶναι, ἐπίσης, μεταξὺ ἐκείνων τὰ ὁποῖα θὰ ἐπισκεφθοῦν τὴν Ἑλλάδα.

Ἡ μοῖρα θὰ περιλαμβάνῃ ὡσαύτως τὰ βοηθητικὰ σκάφη «Κάμπριαν», διὰ τὴν μεταφορὰ τοῦ προσωπικοῦ, «Ὀγκελθορπ», φορτηγόν, καὶ «Ματταμπέσετ», πετρελαιοφόρον.

Τὸ Ἀμερικανικὸν ἀντιτορπιλλικὸν «Κράους» τὸ ὁποῖον δὲν ἀνήκει ὀργανικῶς εἰς τὴν Ἀμφίβιον μοῖραν, θὰ ἐπισκεφθῇ τὸν Πειραιᾶ ἀπὸ τὴν 12ην μέχρι τῆς 22ας Φεβρουαρίου.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς παραμονῆς της εἰς τὰ Ἑλληνικὰ ὕδατα, ἡ ἀμφίβιος μοῖρα θὰ διεξαγάγῃ ἐκπαιδευτικὰς ἀσκήσεις μὲ τμήματα τῶν Ἑλληνικῶν ἐνόπλων δυνάμεων ξηρᾶς, θαλάσσης καὶ ἀέρος.

Διαλέξεις

Σήμερον καὶ ὥραν 7.30' μ.μ. θὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Διακιδείου ὁ κ. Σπῦρος Ἀθανασίου, Θεολόγος, μὲ θέμα: «Ἀνίχνευσις στὸν ψυχικὸ κόσμο τῶν ἐφήβων». Εἴσοδος ἐλευθέρα.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ

Η ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ ΔΙΑΦΕΡΕΙ ΑΠΟ ΤΑΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΑΣ ΧΩΡΑΣ

Ἐλευθερία διανοήσεως καὶ μεγάλη πολιτικὴ ἀνοχή

ΣΟΒΑΡΑ ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. (Ἰδ. Ὑπ.). Ὅπως μεταδίδει ὁ εἰς Βελιγράδιον ἀπεσταλμένος μεγάλης ἀμερικανικῆς ἐφημερίδος, ἡ ἀπόστασις μεταξὺ τῆς Γιουγκοσλαβίας καὶ τῆς ὑπολοίπου κομμουνιστικῆς Εὐρώπης, καίτοι εἶναι μικρά, παραμένει πάντοτε τεραστία. Τοῦτο, συνεχίζει ὁ Ἀμερικανὸς δημοσιογράφος, δὲν ὀφείλεται μόνον εἰς τὸ ὅτι τὸ Βελιγράδιον εἶναι ἡ μόνη κομμουνιστικὴ πρωτεύουσα μὲ ὀξὺ πρόβλημα παραχαρίσματος αὐτοκινήτων, ἢ εἰς τὸ ὅτι εἶναι ἡ μόνη ποὺ μετεβίβασεν εἰς χεῖρας ἰδιωτῶν, πολλὰ ἐκ τῶν ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας προνομίων της.

Ἀλλὰ οὔτε καὶ ἐξηγεῖται τὸ ὑφιστάμενον χάσμα ἀπὸ τὴν παρεχομένην ὑπὸ τοῦ Βελιγραδίου μεγαλυτέραν ἐλευθερίαν εἰς τὴν διανόησιν καὶ τὴν ἐπιδεικνυομένην παρ' αὐτοῦ περισσοτέραν πολιτικὴν ἀνοχήν. Τὰ ἐκπολιτιστικὰ καὶ ἐπιμορφωτικὰ ἐπιτεύγματα εἰς ἄλλους τομεῖς τῆς κομμουνιστικῆς δραστηριότητος, εἶναι κάποτε περισσότερον ἐντυπωσιακά, οἱ δὲ περιορισμοὶ εἰς τὴν ἔκφρασιν τῆς γνώμης εἰς τὴν χώραν τοῦ στρατάρχου Τίτο εἶναι ὀλιγώτερον αὐστηροί.

Ἡ μεγάλη διαφορὰ ἔγκειται εἰς τὴν πίστιν καὶ τὴν πεποίθησιν ποὺ τρέφουν οἱ Γιουγκοσλάβοι κομμουνισταί, εἰς τὴν πραγματικὴν καὶ ἀπὸ μακροῦ κτηθεῖσαν αἴσθησίν των περὶ τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας καὶ εἰς τὴν ἀντίληψίν των περὶ τοῦ ὅτι παλαιὰ δόγματα δὲν δύνανται νὰ κατακτηθοῦν ἁπλῶς καὶ μόνον μὲ νέα συνθήματα.

Ἐκείνο τὸ ὁποῖον θεωρεῖται ἀξίωμα εἰς τὴν Γιουγκοσλαβίαν εἶναι ἡ κομμουνιστικὴ κυριαρχία καὶ μόνον αὐτή. Οἱ κομμουνισταὶ τῆς χώρας ὑποστηρίζουν ὅτι ὁ λαὸς τὴν ἀποδέχεται. Μὲ πολλὴν ὅμως εἰλικρίνειαν ὁμολογοῦν τὰς ἀντιφάσεις καὶ τὰς δυσχερείας τῆς κομμουνιστικῆς αὐτῆς κυριαρχίας καὶ εἶναι πάντοτε πρόθυμοι νὰ προσέλθουν εἰς δημοσίας συζητήσεις ἐφ' ὅλων τῶν ἄλλων θεωρητικῶν ἀντιλήψεων.

Ἐνδιαφέρον εἶναι τὸ ὅτι ἀκόμη καὶ τὰ ἀνώτατα στελέχη τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος ποὺ μετέχουν τῆς κυβερνήσεως, θεωροῦν γελοίαν τὴν γνώμην καὶ τὴν διακωμωδοῦν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἠμποροῦν νὰ καθορίζουν νομοθετικῶς τὴν πρόοδον καὶ τὴν εὐημερίαν τοῦ λαοῦ των, χωρὶς νὰ παρακολουθοῦν τοὺς πόθους καὶ τὰς ἐπιθυμίας του.

Ἡ ὅτι δικαιοῦνται ἱστορικῶς νὰ ἀξιοῦν παρὰ τοῦ λαοῦ των καθημερινὰς θυσίας, πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ παραδείσου τοῦ μέλλοντος.

Ἐν τῷ μεταξύ, εἰς τὴν Γιουγκοσλαβίαν ἔπαυσε πλέον νὰ ἰσχύῃ ἡ γνώμη, ἡ ὁποία ὡστόσον ἐξακολουθεῖ ἐπικρατοῦσα εἰς ἄλλα κομμουνιστικὰ κράτη, ὅτι ἡ πρὸ μιᾶς γενεᾶς γενομένη ἐπανάστασις συνεχίζεται ἐσαεί. Κατὰ συνέπειαν, αἱ λέξεις καὶ φράσεις ποὺ ἐχρησιμοποιοῦντο διὰ τὴν πάλη τῶν τάξεων, δὲν ἀκούονται σήμερον εἰς τὴν χώραν.

Οἱ Γιουγκοσλάβοι κομμουνισταὶ ἔταξαν ὡς ἀντικειμενικὸν των σκοπὸν τὸν σοσιαλισμὸν καὶ προσπαθοῦν νὰ καθορίσουν τὴν ἔννοιάν του. Εἶναι διατεθειμένοι νὰ δοκιμάσουν τὰ πάντα, πλὴν τῆς ἀτομικῆς ἰδιοκτησίας τῶν μέσων παραγωγῆς, ἀλλὰ καὶ δὲν φαίνεται νὰ δέχωνται τὴν ὑπὸ τοῦ κράτους καὶ μόνον ἰδιοκτησίαν τῶν πάντων.

Εἰς τὴν προσπάθειάν των αὐτὴν ἐνθαρρύνουν τὰς συζητήσεις εἰς τὸ ἐθνικόν των κοινοβούλιον καὶ τὰ κατὰ τόπους τοιαῦτα καὶ παρέχουν μεγαλυτέρας ἐξουσίας εἰς τὰς ἐργατικὰς ἐπιτροπάς, διὰ τὴν διοίκησιν τῆς βιομηχανίας καὶ διὰ τὴν κατανομὴν τῶν ἀγαθῶν. Ταυτοχρόνως, περιορίζουν εἰς τὸ ἐλάχιστον τὴν δραστηριότητα τῶν ὀργάνων τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς καὶ δίδουν μεγαλυτέραν πρωτοβουλίαν εἰς τοὺς ὑπευθύνους.

Οὕτω, οἱ ἐργάται εἰς τὴν Γιουγκοσλαβίαν ὄχι μόνον διεσωτῶνται ἂν πρέπει νὰ ἀπεργοῦν, ὅπως συμβαίνει εἰς ἄλλα κομμουνιστικὰ κράτη, ἀλλὰ καὶ διεκδικοῦν ὑπὲρ αὐτῶν τὸ δικαίωμα τῆς ἀπεργίας.

Δεκαπέντε ἔτη ἐπιτυχοῦς ἀντιστάσεως κατὰ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, κατέστησαν τὸ κράτος τοῦτο τὸν 19 ἑκατομμυρίων τελείως ἀπτόητον εἰς τὸν πειραματισμὸν καὶ τὸν προγραμματισμόν. Οἱ Γιουγκοσλάβοι ἀξιωματοῦχοι εἶναι πρόθυμοι νὰ συζητοῦν πάντοτε κάθε γνώμην καὶ κάθε ἰδέαν καὶ ἐπέδειξαν τόλμην εἰς τὴν ἀνοχὴν μὴ προγραμματισθείσης ἀλλαγῆς.

Παράδειγμα: Ὁ τιμάριθμος ἀνῆλθεν ἐφέτος κατὰ 20ο/ο ἔναντι τοῦ περυσινοῦ, μὲ ἀνάλογον φυσικὰ αὔξησιν τῆς λαϊκῆς δυσαρεσκείας καὶ ἀγανακτήσεως. Διὰ νὰ ἀποδείξουν, ὅμως, τὸ ἐνδιαφέρον των καὶ τὴν ἐμμονήν των εἰς τὴν ἀποκέντρωσιν, καὶ διὰ νὰ διατηρήσουν τὴν τοπικὴν πρωτοβουλίαν, ἐπὶ τῆς ὁποίας καὶ στηρίζονται σήμερον, οἱ Γιουγκοσλάβοι ἀξιωματοῦχοι συνεχίζουν τοὺς πειραματισμούς των.

Παραλλήλως, ἀνεγνώρισαν καὶ προσεπάθησαν νὰ συθμίσουν τὰς ἐθνικὰς ἐχθρότητας μεταξὺ τῶν Σέρβων, τῶν Σλοβένων καὶ τῶν Κροατῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἐθνικῶν τῆς Γιουγκοσλαβίας ὁμάδων. Εἰς τὴν προσπάθειάν των αὐτὴν ἐπροχώρησαν τόσον πολύ, ὥστε διεκήρυξαν, ὅτι μὲ βάσιν τὴν ἀποκέντρωσιν, αἱ πλούσιαι περιοχαὶ τῆς χώρας θὰ γίνουν ἔτι πλουσιώτεραι πολὺ ταχύτερον, ἀπὸ τὰς λοιπάς, πρὸς τοῦτο ὅμως προτιμοῦν τὴν χρησιμοποίησιν ἐμμέσων μεθόδων ἀντὶ τῆς μεροληπτικῆς οἰκονομικῆς ἐπεμβάσεως.

Ὁ ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν τῆς Γιουγκοσλαβίας, ὅπως καὶ ὁ ὑπουργὸς Θησαυροφυλακίου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, περιέρχεται κατὰ καιροὺς τὰς διαφόρους χώρας, συνήθως τὰς ἀνηκούσας εἰς τὸν δυτικὸν συνασπισμόν, ἀγορεύων ἰδέας περὶ τοῦ καλυτέρου τρόπου ρυθμίσεως τῶν πιστώσεων, τῆς κατευθύνσεως τῶν ἐπενδύσεων, καὶ τοῦ ἐλέγχου τοῦ πληθωρισμοῦ.

Οἱ Γιουγκοσλάβοι ἐνεπιστεύθησαν τὴν λῆψιν ἀποφάσεων ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ζητημάτων εἰς ἕνα νέον σύνταγμα, καὶ ἤρχισαν οἰκοδομοῦντες τὸ πολιτικόν των σύστημα, μὲ βάσιν τὰς ἐργατικὰς ἐπιτροπάς.

Τὸ ἑπόμενον βῆμα, λέγουν, συνίσταται εἰς τὸ νὰ ἐμφυσήσουν νέαν πνοὴν εἰς τὰ ἐργατικὰ συνδικάτα, ὄχι ὡς ὄργανα τοῦ κράτους ὅπως συμβαίνει εἰς ἄλλα κομμουνιστικὰ κράτη, ἀλλὰ ὡς φρουροὺς τῶν ἰδιωτικῶν καὶ κοινωνικῶν συμφερόντων, ἔναντι τῆς αὐξανομένης ὀσημέραι ἀνεξαρτησίας τῶν ἐργατικῶν ἐπιτροπῶν.

Μετὰ ταῦτα, ἐπάγονται οἱ Γιουγκοσλάβοι, θὰ ἐπακολουθήσουν νέα πειράματα μὲ τὴν σοσιαλιστικὴν συμμαχίαν, ὀργάνωσιν τοῦ νέου κομμουνιστικοῦ μετώπου μὲ εὐρείας βάσεις, ἡ ὁποία ὑποδεικνύει τοὺς ὑποψηφίους διὰ τὴν κατάληψιν τῶν δημοσίων ἀξιωμάτων — ἔστιν ὅτε δύο διὰ τὴν αὐτὴν θέσιν.

Διακίον ἐναντίον τῆς ραδιενεργείας

Ἐδοκιμάσθη μὲ ἐπιτυχίαν

ΜΟΝΤΠΕΛΛΙΕ ΒΕΡΜΟΝΤ. Ἀνακούφισιν εἰς τοὺς φοβουμένους ραδιενεργὸν δηλητηρίασιν προσέφερεν ὁ ἰατρὸς Στάνλεϋ Σκορύνα μὲ πρόσφατον ἀνακοίνωσίν του ὅτι ἐφεῦρεν καταπότιον ἐξουδετερῶνον τὰς βλαβερὰς ἐπιδράσεις τοῦ στροντίου 90. Τὸ στοιχεῖον τοῦτο θεωρεῖται ἕνα ἀπὸ τὰ ἐπικινδυνωδέστερα διὰ τὸν ἄνθρωπον, προσλαμβάνεται δὲ εἰς τὸν ὀργανισμὸν μέσῳ τῶν τροφῶν, τὰς ὁποίας μολύνει μέσῳ τῆς λεγομένης ραδιενεργοῦ ἐπιπτώσεως.

Τὸ φάρμακον τοῦ Δρος Σκορύνα ἀνήκει εἰς τὴν τάξιν τῶν πολυσακχαριδῶν, ἔχει δὲ τὴν ἰδιότητα νὰ «δεσμεύῃ» τὸ στρόντιον—90 γὰ τὸ καθιστᾶ ἀνενεργὲς καὶ νὰ τὸ ἀποβάλῃ ἐν συνεχείᾳ ἐκ τοῦ ὀργανισμοῦ. Ὁ ἐπιστήμων μάλιστα φρονεῖ ὅτι ἡ προληπτικὴ χορήγησις τοῦ φαρμάκου ὑπὸ μορφὴν δισκίων ὄχι μόνον θὰ προφυλάσσῃ ἀπὸ τὸν κίνδυνον τῆς μέσῳ τῶν τροφίμων μολύνσεως ἀλλὰ καὶ θὰ ἐξασφαλίζῃ ἀπὸ τὴν ραδιενέργειαν τοὺς ἐργάτας καὶ ἐρευνητὰς τῶν ἐργαστηρίων, εἰς τὰ ὁποῖα γίνεται χρῆσις ραδιενεργῶν ὑλικῶν. Ὁ κ. Σκορύνα προσέθεσεν ὅτι ἐδοκίμασεν μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν τὸ φάρμακον ἐπὶ ζώων, εἰς τὰ ὁποῖα ἐπειραματίσθη.

ΕΜΜΕΣΟΙ ΕΠΩΦΕΛΕΙΣ ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ

Εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας αἱ ἰδιωτικαὶ ἐπιχειρήσεις χρηματοδοτοῦν τὴν παιδείαν

Ἄρθρον τοῦ καθηγητοῦ ΛΥΝΝ ΠΟΥΛ

Τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βαλτιμόρης

Πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἐπεκράτει ἡ ἀντίληψις εἰς τὰς Ἀμερικανικὰς ἐπιχειρήσεις νὰ συγκεντρώνουν χρήματα καὶ ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερα. Εἰς τὰς πλείστας τῶν περιπτώσεων πᾶσα σκέψις ἢ ἐνέργεια ἔχουσα ὡς ἀποτέλεσμα τὴν μείωσιν τῶν κερδῶν συνήντα τὴν σφοδρὰν ἀντίδρασιν τῶν μετόχων. Τώρα ὅμως ἄλλαξεν ἡ εἰκών. Ἐκτὸς τῶν περασσίων ποσῶν τὰ ὁποῖα πληρώνουν αἱ ἐπιχειρήσεις διὰ φόρους, πολλαὶ ἐξ αὐτῶν χρηματοδοτοῦν σωρείαν κοινωνικῶν ἀναγκῶν καὶ καλύπτουν ἰδίως τα κενὰ τῆς ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως.

Τὸ συνολικὸν ποσὸν χρηματοδοτήσεων διὰ τὰ Κολλέγια καὶ Πανεπιστήμια — πρὸ 15ετίας ἦτο ἐντελῶς ἄγνωστος παρομοία ἐνίσχυσις— ἔφθασεν εἰς τὸνέτήσιον ρυθμὸν τῶν 150 ἑκατομμυρίων δολλαρίων μὲ προοπτικὰς συνεχῶν αὐξήσεων. Τὸ Συμβούλιον Οἰκονομικῆς Βοηθείας τῆς Παιδείας ὑπολογίζει ἐτησίαν ἄνοδον φθάνουσαν τὰ 500 ἑκατομμύρια τὸ 1970.

Πρώτη καὶ ἀπαραίτητος πρᾶξις ἐπηρεάζουσα τὴν τάσιν αὐτὴν ἦτο νομικὴ ἀπόφασις κατοχυροῦσα τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιχειρήσεως νὰ προβαίνῃ εἰς ἐθελοντικὰς παροχὰς πρὸς τὴν ἐκπαίδευσιν, ἡ ἀπόφασις αὐτὴ τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου τῆς Νιοὺ Τζέρσεϋ τὸ 1953 περιελάμβανε μεταξὺ τῶν ἄλλων: «Εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι ἡ μόνη ἐλπὶς διὰ τὴν ἐπιβίωσιν τῶν ἰδιωτικῶν χρηματοδοτουμένων Ἀμερικανικῶν κολλεγίων καὶ πανεπιστημίων εἶναι ἡ θέλησις τοῦ συνεταιρικοῦ πλούτου νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν πρόοδον τῶν ἱδρυμάτων αὐτῶν τόσον ἀπαραιτήτων εἰς τὴν κοινὴν εὐποιΐαν.

Ἄλλος παράγων ἀναπτύξεως τῆς πάσης αὐτῆς ὑπῆρξεν ἡ ἐξέλιξις αὐτῶν τούτων τῶν ἱδρυμάτων. Μὲ τὴν ἐπέκτασιν τῆς γνώσεως, τὴν συνεχῶς αὐξανομένην ἐγγραφὴν σπουδαστῶν, τὴν ἐπιμήκυνσιν τῆς ἐκπαιδευτικῆς περιόδου διὰ καλλιτέραν ἀπόδοσιν καὶ τὴν ἔκτασιν τὴν πρωτοφανῆ εἰς τὰ χρονικὰ τῆς ἐρεύνης, ἀπαραιτήτου εἰς τὴν τεχνολογικὴν ἐποχήν μας. Τὰ τέλη ἐγγραφῶν, ἡ ὑποστήριξις ἀπὸ τὰ κεφάλαια τῶν ἱδρυμάτων καὶ ἡ παρεχομένη κυβερνητικὴ βοήθεια δὲν ἐκάλυπτε τὰ κενά.

Τρίτος καὶ σημαντικώτερος λόγος ἦτο ἡ κατανόησις τῶν ἐπιχειρηματιῶν ὅτι τὸ μέλλον τῆς ἐπιχειρήσεως εἶναι στενὰ συνδεδεμένον μὲ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο αἱ ἐπιχειρήσεις νὰ ἀρχίσουν νὰ ἐνισχύουν τὴν ἐκπαίδευσιν μὲ εὐρεῖαν ἀντίληψιν καὶ ὄχι μὲ τὴν βάσιν τῆς ἀμέσου ἀποδόσεως τῆς παρεχομένης συνδρομῆς των ὅπως συνέβαινε ἄλλοτε.

Ἀντιπροσωπευτικὸν γνώρισμα τῶν σημερινῶν τάσεων εἶναι ἡ διακήρυξις 21 ἐπιχειρήσεων τῆς περιοχῆς Κλήβελαντ.

«Τρεῖς δρόμοι ἀνοίγονται ἐνώπιόν μας. 1. Νὰ παραλείψωμεν τὴν δράσιν καὶ νὰ ἀφίσωμεν ἄλλα ἔθνη ὅπως ἡ Ρωσία νὰ μᾶς ὑπερβοῦν.

2. Νὰ ἀφίσωμεν εἰς τὴν Ὁμοσπονδιακήν μας Κυβέρνησιν νὰ ἐπιλέξῃ, ἐκπαίδευση καὶ κατευθύνη τὰς πνευματικάς μας δυνάμεις ὥστε νὰ ἐνισχυθῇ ἡ συναγωνιστικὴ ἱκανότης.

3).